

Решение на Съда (първи състав) от 7 март 2013 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединеното кралство) — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd и др./Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-424/11) ⁽¹⁾

(Данък върху добавената стойност — Директива 77/388/ЕИО Освобождение от ДДС на управлението на специални инвестиционни фондове — Обхват — Професионални пенсионни схеми)

(2013/C 123/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Предмет

Преюдициално запитване — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Тълкуване на член 13, Б, буква г), точка 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Тълкуване на член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, поправка ОВ L 73, 2011 г., стр. 3) — Освобождания — Обхват на освобождаването на управлението на специални инвестиционни фондове — Включване на професионални пенсионни схеми

Диспозитив

Член 13, Б, буква г), точка 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа и член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че инвестиционен фонд, който обединява активите на пенсионна схема, не попада в обхвата на понятието „специални инвестиционни фондове“ по смисъла на тези разпоредби, чието управление може да бъде освободено от ДДС в светлината на целта на тези директиви и на принципа на данъчен неутралитет, при положение че членовете на пенсионната схема не

носят риска от управлението на посочения фонд и че чрез вноските си в пенсионната схема работодателят изпълнява законовите си задължения към своите работници.

⁽¹⁾ ОВ C 311, 22.10.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 7 март 2013 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — DKV Belgium/Association belge des consommateurs test-achats ASBL

(Дело C-577/11) ⁽¹⁾

(Свободно предоставяне на услуги — Свобода на установяване — Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО — Пряко застраховане, различно от животозастраховане — Свобода при определяне на ставките на премията — Договори за медицинска застраховка, които не са свързани с професионалната дейност — Ограничения — Императивни съображения от общ интерес)

(2013/C 123/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: DKV Belgium

Ответник: Association belge des consommateurs test-achats ASBL

Предмет

Преюдициално запитване — Cour d'appel de Bruxelles — Тълкуване на членове 49 и 56 ДФЕС, на член 29, втора алинея и член 39, параграф 3 от Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (трета директива за застраховането, различно от животозастраховането) (ОВ L 228, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 53), както и на член 8, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 14) — Национална правна уредба, която във връзка с договорите за медицинска застраховка, които не са свързани с професионалната дейност, допуска само веднъж в годината изменение на премията, на самоучастието и на обезщетението и единствено въз основа на специфични критерии — Режим на предварително одобрение на ставките — Ограничаване на принципите на свобода на установяване и на свободно предоставяне на услуги — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

Член 29 и член 39, параграфи 2 и 3 от Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) и член 8, параграф 3 от Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане, изменена с Директива 92/49, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба на държава членка, която предвижда във връзка с договорите за медицинска застраховка, които не са свързани с професионалната дейност, разпоредби, според които прелията, самоучастието и обезщетението могат да се изменят годишно само:

- във основа на индекса на потребителските цени или
- във основа на индекс, наречен „медицински“, ако и доколкото промяната на този индекс е по-голяма от промяната на индекса на потребителските цени, или
- след като е получено разрешението на административен орган, на който е възложен контролът на застрахователните предприятия, сезиран с искане от съответното застрахователно предприятие, когато този орган установи, че прилагането на ставките на това предприятие, независимо от измененията в тях, изчислени във основа на тези два вида индекси, води или има опасност да доведе до загуби.

Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че допускат такава правна уредба, доколкото не съществува по-малко ограничителна мярка, която позволява да се постигне при същите условия целта за защита на потребителя от значителни и неочаквани увеличения на застрахователните премии, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 4.2.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 7 март 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — ITV Broadcasting Limited и др./TV Catch Up Limited

(Дело C-607/11) ⁽¹⁾

(Директива 2001/29/ЕО — Член 3, параграф 1 — Излъчване от трето лице чрез интернет на предаванията на регистрирани като търговци телевизионни оператори — „Live streaming“ — Публично разгласяване)

(2013/C 123/08)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ицици: ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd, ITV Studios Ltd

Ответник: TV Catch Up Limited

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Понятие за публично разгласяване — Разрешение от носителите на правото произведенията им да бъдат излъчвани по наземна безплатна телевизия, която се приема или на цялата територия на падена държава членка, или в определена нейна географска зона — Услуга за излъчване „streaming“, която се предоставя от трето лице радиотелевизионен оператор на индивидуални абонати, заплатили съответна такса, които могат да приемат пряко сигнала на предаванията посредством интернет видеопоток

Диспозитив

1. Понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва се тълкува в смисъл, че обхваща препредаване на включени в наземно телевизионно излъчване произведения,

— което е извършено от организация, различна от първоначалния оператор,

— посредством интернет връзка на разположение на абонатите на тази организация, които могат да приемат това препредаване, като се свържат с нейния сървър,

— въпреки че тези абонати се намират в зоната на приемане на посоченото наземно телевизионно излъчване и могат на законно основание да приемат сигнала му на телевизионен приемник.

2. Отговорът на първия въпрос не зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е финансирано с реклама и по този начин има доходоносен характер.

3. Отговорът на първия въпрос не зависи от обстоятелството, че препредаване като разглежданото в главното производство е извършено от организация, която се намира в пряка конкуренция с първоначалния оператор.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 3.3.2012 г.